

Mythologia, Venise, 1567 - I, 05 : De Partibus fabularum

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre I

[Mythologia, Francfort, 1581 - I, 05 : De partibus fabularum](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre I

[Mythologie, Paris, 1627 - I, 05 : Leurs parties](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre I

[Mythologie, Lyon, 1612 - I, 05 : Des parties des Fables](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - I, 05 : De Partibus fabularum, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/789>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4

Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination6v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiarum.

pueros : neq; delectationis tantū sit causa, sed habet præterea admonitionē nam conatur clam docere & adhortari. Neque apologus igitur simplex, neque fabula illa, quæ sunt poematum argumenta, dicuntur Aeni: sed quod ex his ut isque quodammodo compōitum fuerit, cum admonitione intra se inclusa atque hæc sufficiant de apologeto, Aenotū, fabulariū differet.

. Rāgut M.

De Partibus fabularum.

Cap. V.

- 10 **F**iunt; et explicatio, & id eis causæ: siquidem Aeni & poematum argumenta eam vim habent, ut insitas partes has intra se cōtineant: quas nemo propè est, qui sumpce ingenio non possit elicere. At quoniam apologeti simplices sunt plerunque, omnesque fabulae probitatis & prudentiæ causa sunt, necessaria sunt singulis suis finis addidiisse. Vbi igitur priorem orationis partem ad informandos mores accommodamus, præcedit ~~partes~~ appellatū, quæ præcedens fabulae admonitus: vbi extremitatem partem ad mores regendos deduxerit, fiet ~~in~~ sequens scilicet admonitus fabula. Quæ fabula alteram habet partium non habuerint, sed intra se inclusam, collocandæ sunt in priore classi. Quæ fabulae sunt Deorum genealogiæ simpliciter, illæ quoniam in his maxime vni sunt poetæ suis poematis exornandis, poetæ vocantur, quæ vel ad generationem elementorum attinent, vel ad res arcanae nature, vel ad motus & vim planetarum; omnes siquidem hec habent simplicem habent narrationem. Cum fabulas has ad veram interpretationem deducimus, esset interpretationi proprium nomen tribuendum, sed adhuc sine illo persistit, nimirum appellamus allegoriam. Sunt autem hæc sole prope fabulae, quæ iucunda, quæ magnifica, quæ admirabilia fecerunt antiquorum poetæ, eaque locupletarunt: nam si fabulae hec de scriptis poetarum exierint, nihil prope esset in iis admirabile, aut iucundum.
- 20

30

De fabularum scriptoribus

Cap. VI.

- A**pologorum & fabularum poetarum antiqui fuerunt scriptores complures: qui tamen ad extatim nostram peruenierunt, non adeo multi. Fuit Aesopus Samius ingeniosissimus consingendorum apologetorum auctor, à quo omnes postea apologeti dicti sunt Aesopici. Hesiodus præterea fabulosos Deorum ortus carminibus cecinit. Memorius prodidit Eusebius Porphyrium etiam libros composuisse, in quibus fabulosas Deorum genealogias ad naturæ rationem & opificium perducere conatus est. Zeno, Cleanthes, Chrysippus, reat Cicero in libris de Natura Deorum, fabularum antiquarum expositiones in suis voluminibus complexi fuerant, quæ tamen ad nos non peruenierunt. Istud ipsum fecit Orpheus, Musæus, Mercurius, Linus, antiquissimi poetæ, & Phurnutus, & Palæphatus, & Ponticus Heraclites. Silenus Chius, & Anticlides, & Euartes & alii complures mythologiæ quorum commentarii una cum scriptorum nominibus penè intercederunt, è quibus Ouidius sua in variis formas mutatorum corporum depropinquit argumenta. Nam in quibus voluminibus tot extabant figurae, quantam aliarum fabularum fuisse mirabilitatem credibile est: ac tot de fabularum scriptoribus.

De